

Чи маттурри — Урине

Пирён куршәри Семенсем анкартинче сәр улми кәларассә. Семйипех тапса тухнә ёсе. Ачасем те — Павалпа Микиш, Уринепе Сашук — пысаккисемпе пәрле тәрмашассә. Ситәнсе ситнисем кәларассә, пәчәккисем пухассә. Пуринчен те кәсән Урине уйрамах ларма-тама пәлмесәр тәрмашать.

Сәр улми кәларасси — сивә кәркуннере те питә хәру ёс.

Пәр кана ёслесен, Павал Микишпе Сашука хай патне чәнсе илчә:

— Эсә, Микиш, хаван сылтәм аллупа пәр харәсах миҗе сәр улми тытма пултаратән? — ыйтрә вәл. — Эпә ав ывәса виҗә сәр улми кәртме пултартам!

— Вәтгисене пухсан сирәм те кәртме пулә, — хуравларә Микиш. Хай савантах сылтәм аллипе вәтә сәр улмисем пухма тытәнчә.

Сашук та унран юлмарә.

— Ак вуннә, — пәлтерчә вәл тепәртакран.

— Ман вун пәр, — хушса хучә Микиш.

Арсын ачасем хушшинче майяр мәнәш симәс пухассипе амәрту хәрнәсемән хәрсе пычә, пурте вәтәрех те вәтәрех сәр улмисем шырама тытәнчәс.

— Ман ывәса вун пиләк сәр улми кәчә! — терә саванаслан Павал.

— Манне те вун пиләк.

— Мән таватәр сак эсир? — ыйтрә ачасенчен амәшә.

— Хәшән алли пысакраххине пәлес тетпәр-ха, — терә Павал.

— Хәшән пысакрах вара?

— Манән! — пуҗне каҗартрә Павал. — Эпә юлашкинчен вун сичә сәр улми пухса илтәм.

— Урине сирәнпе амәртмарә, — терә амәшә. — Анчах та унан алли сирәннинчен чылай пысаккине, Урине сирәнтен пуриччен те маттуррине эпә аякранах асәрхарәм.

— Хăрах аллине вăл, пукане пекскер, виç-тăватă çĕр улми те кĕртеймест-ис, анне, — хирĕслеççĕ арçын ачасем харăссăн.

— Мĕнлерех кăна кĕртет-ха. Эсир çапла айланнă хушăра вăл сиче витре çĕр улми пухса хучĕ. Вăт мĕн пек пысăк унан алли, вăт еплерех маттур ман пĕчĕк Урине!

Арçын ачасем палăрмаллах хĕрелсе ёсе пикенчĕс.

Енĕш, В. Чи маттурри Урине : [калав] / В. Енĕш // Чăваш литературин антологийĕ. – Шупашкар, 2015. – [Т. 4] : Ача-пăча вали сырнă хайлавсем. – С. 321.